

Sygn. akt I C 538/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2018r.

sprawy z powództwa (...) **Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. ((...) 259)**

przeciwko pozwanej **M. J. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. oddała powództwo w całości,
2. zasądza od powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Z. z/s w W. na rzecz pozwanej M. J. kwotę 3.617,00zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600,00zł (trzy tysiące sześćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 538/18

UZASADNIENIE

W dniu 27 września 2017r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanej M. J. kwoty 10.400,34zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 3.818,00zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 6.852,34zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy kredytu łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 grudnia 2017r. w sprawie o sygn. akt I Nc 4881/17 uwzględniono w całości roszczenia powództwa i orzeczono o kosztach postępowania.

W ustawowym terminie pozwana wniosła skutecznie sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenie, gdzie zaskarżyła przedmiotowy nakaz w całości i wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego środka zaskarżenia pozwana podniosła zarzuty nieistnienia zobowiązania – sfałszowania podpisu pod umową kredytu oraz przedawnienia roszczenia.

W replice do sprzeciwu powód podtrzymał swoje stanowisko procesowe.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 24 sierpnia 2007r. pozwana M. J. (K.) zawarła z poprzednikiem prawnym powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w (...) Bank S.A. z/s we W. umowę kredytu na zakup towarów.

Pozwana nie wykonała w całości postanowień umowy i posiadała wobec poprzednika prawnego powoda zaległości.

Powyższe spowodowało, że poprzednik prawny powoda wszczął i prowadził w stosunku do pozwanej postępowanie klauzulowe i w tym celu w dniu 12 maja 2009r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 10 sierpnia 2009r. w sprawie o sygn. I Co 2627/09 nadano klauzulę wykonalności.

Postępowanie egzekucyjne wszczęte i prowadzone w stosunku do pozwanej na podstawie opisanego wyżej bankowego tytułu egzekucyjnego zostało zakończone umorzeniem.

W wyniku przelewu na podstawie umowy z dnia 24 sierpnia 2011r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. nabył wierzytelność przysługującą względem pozwanej M. J. uprzednio (...) Bank S.A. z/s we W..

(umowa przelewu wierzytelności k. 16-18, wyciąg z załącznika do umowy przelewu wierzytelności k. 26, zawiadomienie dłużnik o przelewie wierzytelności k. 27, wezwanie do zapłaty k. 28, postanowienie k. 29, (...) k. 30, umowa k. 31-32, dokumenty postępowania 1 Ds. 2655/12 k. 48-57, z akt SR w Kaliszu I Co 2627/09: wniosek k. 2, umowa k. 7-8, (...) k. 10, postanowienie k. 11)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo podlega oddaleniu w całości.

Pozwana podniosła skutecznie zarzut przedawnienia.

Stosownie do treści art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Prawo do powołania się na zarzut przedawnienia jest prawem podmiotowym. Konstytutywny element przedawnienia wskazuje art. 117 § 2 kc, a mianowicie po upływie przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Powstanie „stanu przedawnienia”, wyrażającego się w możliwości podniesienia zarzutu przedawnienia wymaga spełnienia dwóch przesłanek, tj. istnienia roszczenia, któremu zarzut przedawnienia ma być przeciwstawny oraz upływ określonego czasu.

Przepisy o przedawnieniu mają charakter stabilizujący stosunki prawne i gwarantują ich pewność, dopuszczenie bowiem możliwości realizowania roszczeń bez jakiegokolwiek ograniczenia w czasie prowadziłyby do sytuacji, w której strony pozostawałyby przez dziesiątki lat w niepewności co do swej sytuacji prawnej (por. wyrok s.apel. w Katowicach z dnia 14 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1007/12, opubl. LEX nr 1289406).

Terminem przedawnienia jest taki termin, który ogranicza pod względem czasowym dochodzenie roszczenia majątkowego, a skutkiem jego bezskutecznego upływu nie jest wygaśnięcie roszczenia, lecz niemożność jego dochodzenia (por. wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 13 września 2012r. w sprawie o sygn. akt I ACa 120/12, opubl. LEX nr 1281086).

Na podstawie art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata, natomiast stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 2 kc bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, natomiast na podstawie art. 124 § 1 kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Przerwanie biegu terminu przedawnienia może wynikać z zachowania wierzyciela lub dłużnika.

Przyczynami przerwania biegu terminu przedawnienia mogą być zarówno zdarzenia (czynności) w znaczeniu materialnoprawnym, jak i o charakterze procesowym.

Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oraz wniosek egzekucyjny co do zasady przerywają bieg przedawnienia.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 kc). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym.

Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Przerwanie biegu przedawnienia na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności jest związane tylko z podmiotami uczestniczącymi w tym postępowaniu i na podstawie tego tytułu, w granicach ukształtowanych klauzulą wykonalności.

Ponadto jak stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt III CZP 103/14 i w uchwale z dnia 29 czerwca 2016r. w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16 umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela - banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności - niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji, a nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 kc) - por. wyrok SN z dnia 21 lipca 2017r. w sprawie o sygn. akt I CSK 6/17, opubl. L., uchwała SN z dnia 19 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt III CZP 103/14, opubl. Biul. SN 2015 nr 2, uchwała SN z dnia 29 czerwca 2016r. w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16, opubl. Biul. SN 2016 nr 6, wyrok SN z 19 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt II CSK 196/14, L., uchwała SN z 19 lutego 2015r. w sprawie o sygn. III CZP 103/14, L., uchwała SN z 16 stycznia 2004r. w sprawie sygn. akt III CZP 101/03, OSN 2005, Nr 4, poz. 58, wyrok SN z 23 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt IV CSK 156/11, L., wyrok 12 stycznia 2012r. w sprawie o sygn. akt II CSK 203/11, L., wyrok SN z dnia 12 stycznia 2012r. w sprawie o sygn. akt II CSK 203/11, opubl. LEX nr 1125087, wyrok s.apel. w Katowicach z dnia 1 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt V ACa 663/12, opubl. LEX nr 1280272.

Biorąc pod uwagę datę wymagalności kontraktu, datę wystawienia przez poprzednika prawnego powoda tytułu egzekucyjnego w postaci (...) i nadania mu przez Sąd klauzuli wykonalności oraz datę wszczęcia postępowania egzekucyjnego i datę oraz przyczyny jego zakończenia to trzyletni okres przedawnienia upłynął, co powoduje, że zaistniały podstawy do uznania dochodzonego w sprawie roszczenia za przedawnione.

Przedawnieniu uległy również należności uboczne.

Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę w pełni podziela stanowisko wyrażone w treści uchwały Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 26 stycznia 2005r. w sprawie o sygn. akt III CZP 42/04, opubl. OSNC 2005/9/149.

Roszczenie o odsetki za opóźnienie jest roszczeniem akcesoryjnym w stosunku do roszczenia głównego, gdyż akcesoryjność ta wyraża się uzależnieniem ich powstania od istnienia niespełnionego w terminie roszczenia o świadczenie pieniężne (roszczenia głównego). Roszczenie o odsetki za opóźnienie, po jego powstaniu, uzyskuje

samodzielny byt niezależny od długu głównego i ulega przedawnieniu odrębnie od niego, osobno za każdy dzień, w ustanowionym w art. 118 kc trzyletnim terminie dla roszczeń okresowych, jednak najpóźniej w chwili przedawnienia się roszczenia głównego (por. wyrok SN z dnia 17 lutego 2005r. w sprawie o sygn. akt IV CK 579/04, opubl. LEX nr 176005, wyrok SN z dnia 29 kwietnia 2005r. w sprawie o sygn. akt V CK 50/05, opubl. LEX nr 511028).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 - 3 kpc oraz § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265 – j.t.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2016.1827 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.